

BAKONYTAMÁSI HÍRNÖK

ALKALMANKÉNT MEGJELENŐ FALULAP

VII/1. SZÁM

KELLEMEK KARÁCSONYI ÜNNEPEKET!

KÖNYÖRGÉS KARÁCSONY KAPUJÁBAN

Uram, adj békét, meleget!
Árva-koldus a szeretet
Bár új csodáról álmodik,
Lásd, üres kézzel távozik.

Uram, adj erőt és hitet!
A bőség fillérrel fizet.
Szegény mártír az áhitat
Könnycseppel mindent átitat!

A magányosság itt belül
Az élet elől menekül.
Szív-hegedűn fagyos a húr

Ott kint, a kevélység az úr.
Uram, az ÜNNEP közeleg
Sivár lelkünk csak kesereg.
Erősítsd, élesítsd a Fényt,
Tartsd meg e csöppnyi, vak-reményt!

URAM! Emelj fel magasra,
Segíts, hadd nézzek magamba!
Neved hálával sugja szánk
Uram! Áldásod add reánk!

Török Stenczer Enikő

Tisztelt Polgártársak!

Engedjék meg, hogy 2010. karácsonyán Török Stenczer Enikő versének soraival kívánjak áldott ünnepeket és eredményekben gazdag, boldog új esztendőt községünk valamennyi polgára számára képviselő-testületünk tagjai, önkormányzatunk valamennyi dolgozója nevében is.

*Németh Károly
polgármester*

Beiktatási beszéd

Tisztelt Elnök Úr! Jegyző úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Barátaim!

A helyhatósági választások után, de már előtte is, amikor kiderült, hogy kihívó hiányában továbbra is én leszek a polgármester, többen gratuláltak, és sok sikert kívántak.

Én próbáltam szerénykedni, kisebbiteni a dolgot azzal, hogy nem olyan nagy dicsőség ez, hiszen nem volt ellenjelölt, nem volt választási lehetőség.

Erre szinte mindenki ugyanazt mondta. Mégpedig azt, hogy nem jól látom a dolgot, hiszen az maga az elismerés, hogy nem indult ellened senki. Mert a lakosság nagyobb része éppen ezzel ismerte el munkádat, és megbízik benned, akik pedig nem, azok nem láttak esélyt arra, hogy le tudjanak váltani.

És valóban csak a felületes, esetleg a tényeket lekicsinylő, a szépen felújított középületeinket, útjainkat, parkjainkat, lélekmelengető, gyönyörű rendezvényeinket illúzióknak, szemfényvesztésnek nevezőknek tűnhet könnyűnek ez a siker.

Pedig ezek látható, tapasztalható eredmények, amelyeket a Megyei Önkormányzat immár harmadik alkalommal ismerte el első díjjal.

És akkor még nem beszéltem a mindenki számára láthatatlan, a sokszor éjszakákon át tartó vívódásokról, a község szempontjából fontos döntések előtt, vagy éppen a 8 év alatt ért sokszor bizony méltatlan támadások feldolgozásának nehézségéről.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Tisztelettel köszönöm meg mindenkinek azt a bizalmat, amely felém áradt az ajánló szelvények nagy számában, a biztatásban, a jókívánságokban, hiszen volt, aki az ajánló szelvény átadásánál azt mondta, hogy adja Isten, hogy még sokáig képviselhessem őt is meg a falut is.

Azt hiszem, ennél nagyobb elismerés nem kell!

A bizalmat könnyen meg lehet szerezni néhány kedves szóval, gesztussal, de a bizalmat megtartani ennél sokkal nehezebb. Én bízom abban, hogy nekem sikerülni fog az elkövetkező években is.

Meg kell említenem azonban, hogy ilyen kevesen még az elmúlt 20 évben soha nem éltek állampolgári jogaikkal.

Ennek az oka szerintem éppen a polgármesteri székhely való versengés hiánya, illetve a képviselői létszám csökkenése.

Ezen okok tükrében, még inkább köszönet illeti meg azokat, akik vették a fáradságot, és részt vettek a választáson.

Tisztelt Jelenlévők!

A törvény lehetőséget nyújt arra, hogy az alakuló ülésen a polgármester ismertesse programját.

A 2002-2006-os választási kampányban nagyon sok változást ígérő programom volt. Nyugodt szívvel állíthatom, nagyobb részben sikerült is megvalósítanom azt. Hiszen, ha nem így lett volna, most nem lehetnék itt. De természetesen ez nem csak az én egyéni érdemem.

Itt is szeretnék köszönetet mondani az elmúlt ciklus képviselőinek, elsősorban itt most azoknak, akik a képviselői létszám csökkenése miatt mostantól nem képviselők.

Kérem őket, továbbra is segítség munkánkat!

Azoktól, akik pedig újra képviselők lettek, illetve maradtak, azt kívánom továbbra is, segítsenek olyan bölcs döntéseket hozni, amelyek következtében tovább gyarapodik, szépül községünk mindannyiunk öröme és dicsőségére.

Szeretném megköszönni a Civil Szervezetek vezetőinek, tagságának, hogy részt vállaltak a község életében, kérem Öket, ha lehet, még aktívabban, még szorosabban működjenek együtt egymással és az Önkormányzattal is!

Azután fontosnak tartom a közösségi élet tovább fejlesztését, azt, hogy minél többször legyenek együtt a kisebb közösségek, és a falu egésze is, hiszen hiába a felújított épületek, a jó utak, ha nem tudunk egymással szót érteni, és adj Isten, még örülni is a másik társunk örömeinek, sikerének.

Engedjék meg, hogy ezek után a teljesség igénye nélkül és természetesen időbeli sorrend nélkül felsoroljam azokat az elképzeléseimet, amit szeretnék megvalósítani az elkövetkezendő években Képviselő-testületünk és az Önök segítségével.

De mielőtt ezt megtenném, engedjék meg, hogy számomra a legnagyobb sikernek tartott dolgot megemlítsen, nevezetesen azt, hogy az elmúlt években semmilyen új helyi adót nem kellett bevezetnünk, mindenféle megszorítások ellenére sem. Biztonságosan tudtuk működtetni a települést. Elsődleges célunk továbbra is ez, hiszen a mai még mindig romló pénzügyi helyzetben nem szabad, hogy még helyi szinten is megsarcoljuk a lakosságot.

Sajnos a pályázatadási rendszer nincs összhangban a települések igényeivel, nem úgy működik, hogy felmérnék a települések igényeit, és arra írnák ki azt, hanem valahol magasabb szinten eldöntik, hogy mire adnak pénzt, és vagy tud élni vele egy település, vagy nem.

Sajnos egy ilyen kicsi lélekszámú település, mint a miénk, egyre kevesebb lehetőséget kap.

És most lássuk, milyen fejlesztésekre gondoltam!

Tovább folytatjuk a község útjainak felújítását. Az eddigi 8 év alatt 8 utcát újítottunk fel, ha ezt az ütemet tudjuk folytatni, a ciklus végére, a település minden útját felújítjuk.

A község faluképét rontó épületek megvásárlását követően (ami megtörtént), részben parkosítunk, a Rákóczi utcai telket pedig jelképes összegért eladásra felkínáljuk.

A volt Katolikus Iskolából kialakított Turista Házat pályázatból felújítjuk, új tetőszerkezet, külső színezés, és új kerítést fogunk építeni, reményeink szerint már 2011-ben. Ezzel egyidőben a Turista Ház udvarán felépítettünk egy kemencét, és különböző játszóeszközöket az itt pihenő gyerekek részére.

Ha ezek a beruházások elkészülnek, szeretnénk a Turista Ház kihasználtságát fokozni.

Tovább szeretnénk folytatni a település parkosítását, gondolok itt az úgynevezett buszforduló nyújtotta eddig kihasználatlan lehetőségére. Vagy az úgynevezett Bolla Kereszt köré gondoltam egy szép kis parkot kialakítani, ide gondoltam a patak mellé felállítani egy Nepomuki emlékoszlopot is.

A nyári rendkívüli időjárás, a sok eső ráirányította a figyelmet a csapadékvíz elvezetésének problémájára. Mivel ez országos gond, remélem, lesz kiírva pályázat is a megoldásra.

Szükségét érzem, egy, a község tulajdonában lévő úgynevezett szükséglakásnak, vagy nevezzük inkább tartaléklakásnak. Egész évben mást sem hallunk, mint hogy itt is, meg ott is vagy az árvíz teszi lakhatatlanná a lakóingatlant, vagy most ez a vörös iszap katasztrófa miatt lettek földönfutóvá több százan.

Soha nem tudni, mikor, kit ér olyan csapás, hogy nagy szüksége lenne rá.

Tisztelt Polgártársak!

2012 jeles dátum a községünk életében, hiszen 1262-re datálódik a település első írásos említése. Erre az alkalomra szeretném megjelentetni a település monográfiáját a 750 éves évforduló emlékére.

Ha ezek az elképzeléseim, kiegészítve a Képviselő Urak gondolataival megvalósulnak, úgy gondolom, elégedettek lehetünk, és tiszta lelkiismerettel adhatjuk át a stafétabotot a következő testületnek, az utánunk jövő generációnak.

Tisztelt Polgártársak!

Végül, de nem utolsósorban szeretném megköszönni a Helyi Választási Iroda és Választási Bizottság és a Szavazatszámoló Bizottságok tagjainak precíz és gyors munkáját!

*Németh Károly
polgármester*

Egyengessétek az Úr útját

Sevillában a városháza órája 10 perccel késik, és ennek a késésnek története van. Régen a halálos ítéletek végrehajtását ehhez az órához igazították. Vagy kétszáz évvel ezelőtt az egyik elítélt nem akart bűnbánatot tartani, csak az utolsó percben tört meg és szeretett volna megszabadulni bűneitől. Hogy ezt megtehesse, a hóhér 10 perccel visszaállította az órát. Azóta késik 10 perccel a városháza órája.

Miért írom le ezt a történetet? Adventben várakozunk. Várakozunk a Messiás eljövételére, készülünk karácsonyra, a születés megünneplésére. A várakozást azonban sok esetben megkeseríti a világ, amelyben kénytelenek vagyunk élni, a maga ridegségével, kegyetlenségével, embertelenségével. Kesergünk is gyakran emiatt, szomorkodunk azon, hogy szeretteinknek bizony nem tudunk olyan ajándékot adni, amelyet szeretnénk, mert nem engedhetjük meg magunknak. E borús hangulat, bizony, belopja magát az ünnep napjára is, ott ül lelkünkön a feldíszített fa alatt, pedig nem biztos, hogy így kellene lennie.

Túlságosan lefoglal bennünket a hétköznapi gondja, baja, nem tudunk törődni sem önmagunkkal, sem szeretteinkkel úgy, ahogy akarnánk, így a készülődés sem lehet tökéletes és megfelelő az ünnepre.

„Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit”, szól a felhívás mindannyiunkhoz. Milyen utat készítsünk, milyen ösvényt egyengessünk? Nem mást, mint ami a szívünkhöz vezet. Hogyan tegyük? Hittel, reménnyel és szeretettel. Azzal a hittel, hogy Krisztus megváltott engem is, örök életre hív, testvérévé fogadott, azzal a reménnyel, hogy életem végén elérhetek hozzá, ha a szeretet iránta és minden ember iránt mindvégig ott van a szívemben.

A magát hívőnek mondó ember azonban úgy érzi, ráér „fontolva haladni” előre ezekben a dolgokban, mert van ideje. Jézus már egyszer megszületett, aztán majd az idők végén újra eljön, ami ki tudja, mikor lesz, de biztos, hogy nem most, az életéből pedig még biztos van annyi hátra, hogy megfelelően felkészüljek a Vele való találkozásra. Vagyis: azt gondoljuk, még nem kezdődött el az a bizonyos utolsó 10 percünk, inkább a világ dolgaival kell foglalkoznunk, semmint a lelkiekkel, örök élettel és egyéb, ehhez hasonló, anyagi jólétünk szempontjából jelentéktelen dologgal. Egy bölcs gondolkodó azonban figyelmeztet: Jézus megszülethet ezerszer, kétezerszer is Betlehemben, de ha a te szívedben nem születik meg, elveszett ember vagy.

Gondolhatjuk, jó, jó, ez a lelki életünkre vonatkozik, majd megfontoljuk. Tévedés! Az egész életünkre, emberi mivoltunkra vonatkozik. Mit is jelent valójában Jézus megszületése a szívünkben? Először is azt, hogy elfogadom őt Uramnak, Megváltómnak. Ebből következik, hogy az életemet úgy próbálom élni, ahogy Ő elvárna tőlem. Mit vár el Jézus? „Úgy szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket.” Feltétel nélkül. Megkülönböztetés nélkül. Érdek nélkül. Átadom életemet Istennek, vezessen ő végig azon az úton, melynek végén az általunk halálnak nevezett kapu az örök életre nyílik.

Rendben van, mondhatnánk, de hogy jön ez a hétköznapi életünk gondjához, bajához, azok mindig lesznek, jönnek egymás után. Igen, valóban így van, az élet nehézségei ettől még nem múlnak el, de már nem emberi módon, hanem Isten szemével tekintek ezekre a gondokra, így hamarabb megtalálom a megoldást mindegyikre. Amikor a legnagyobb kincsünk a szívünkben van, és ez a szív ebben a tudatban, nyugodtan éli a mindennapokat, nem hajt bennünket hamis értékek és hamis boldogság felé, van szemünk meglátni az igazán értékes és fontos dolgokat az életünkben. Rádöbbenünk, hogy szeretteink iránt érzett szeretetünk, mely szavakban és tettekben is megnyilvánul: ez az, ami erőt tud adni. Meglátjuk azt is, hogy ez a forró szeretet része annak a mindent betöltő, tökéletes szeretetnek, melyet Istenben találunk meg, és amelynek megtestesülése az Isten Fia, akiben Isten annyira szeretett bennünket, hogy önmagát adta oda értünk.

Ezekkel a gondolatokkal élve az életünket lehet, hogy az eddigi legnagyobb problémánk már nem is tűnik olyan nagynak, mert látjuk, hogy a szeretet útján megoldódik. Az ajándékozással kapcsolatos kétségeink pedig szertefoszlának, hiszen önmagunknál, szívünk legnagyobb szereteténél, mely Jézuséval egybefonódott, többet és szebbet nem adhatunk senkinek a szeretet ünnepén.

Tehát: egyengessük az Úr útját, ismerjük fel hibáinkat, szabaduljunk meg mindentől, ami elválaszt bennünket Istentől, engedjük szívünkbe Jézust, hogy azután Őt tudjuk ajándékolni mindenkinek, akivel csak összehoz a sorsunk életünk folyamán, így a miénk a legnagyobb ajándék és mi is a legnagyobb ajándékot tudjuk adni mindenkinek: az Urat és az ő szeretetét, mely megváltoztatja, könnyebbé teszi minden ember életét. Mindezt MOST és ne majd holnap, mert ki tudja a holnap a miénk lesz-e.

Leitner Pál áll. diakónus

A tanya védve volt

A kemény, havas télben Kovács tizedes meg Balogh honvéd hallják a nagymérgű főhadnagy pattogó parancsát:

- Ott a távolban látja azt a fekete pontot, tizedes?

- Igenis!

- Egy tanya van ott a térkép szerint. Kimennek oda most járőrbe, és ha sötét lesz már, akkor felgyújtják a tanyát! Aztán gyorsan vissza! Nagyon fontos ez, mert legkésőbb éjjelre fénynek kell lennie ott, hogy az ütegek arrafelé belőjék a senkiföldjét. Értik?

- Igenis!

- Indulás!

A két katona komoran vánszorgott a közeledő alkonyatban.

- Tizedes úr!

- No?

- Pontosan ma egy esztendeje is gyűjtogatással foglalkoztam.

- Ne bomolj, te! Hogyhogy?

- Hát úgy, hogy egy éve pontosan ilyenkor a kisfiacskámnak gyűjtogattam a gyertyákat a karácsonyfán, tizedes úr. Most meg majd házat fogok gyűjtani karácsony tisztességére.

- Hallgass!

Teljesen még nem sötétedett be, mire elérték a tanyát. Akkor a tizedes térde megroggyant. A honvéd átfogta az összeroskadni akaró tizedest.

- Mi baja, tizedes úr?

- Te! Akár elhiszed, akár nem hiszed, ez a tanya éppen olyan, mint az enyém a vásárhelyi határban.

- Káprázat az csak, tizedes úr. No, gyerünk! Odakúsztak a sötétben a házikó ablakához. Belestek. Odabent láttak egy parányi karácsonyfát, egy ember, a felesége meg két apróság bámult a gyertyák lángocskájába. S rákezdték valami karácsonyi énekekre idegen nyelvükön. Kovács tizedes olyant szorított akkor Balogh honvéd karján, hogy az felszisszent, s azt suttogta rekedten:

- Vissza te, gyorsan vissza, amilyen gyorsan csak lehet!

Futni kezdtek, hogy minél hamarabb messzebb legyenek a tanyától.

- Mi lesz ebből, tizedes úr! –

Kovács tizedes hangja nyugodt, vidám volt a sötétben:

- Majd lesz valami, csak gyere utánam! Amikor megérkeztek a fedezékhez, a főhadnagy úr recsegő hangja rájuk rivallt:

- Miért nem ég a tanya? Mi?

Akkor Kovács tizedes nagyon nyugodt arcával lemutatott a tanya felé, és azt mondta:

- Aztat nem lehetett felgyújtani, főhadnagy úr, mert...

- Miért nem lehetett? Tán védve volt?

- Igenis, főhadnagy úr! A tanya védve volt.

- Hát látják, erre nem is gondoltam. Hogy ott védelem is lehet. Pedig hát a senkiföldje az most...

- No, menjenek, szereljenek le!

A legénységi fedezékhez érve a sötét, idegen éjszakában, a karácsonyi éjszakában Balogh honvéd megszorította a tizedes kezét, és azt mondta neki meleg hangon:

- Tizedes úr! Maga igaz ember! Az a tanya csakugyan védve volt!

Katolikus ünnepi alkalmak:

**december 25-én és 26-án, valamint január 1-én és 2-án
egyenként 9³⁰ órakor lesz szentmise vagy igeliturgia.**

Evangelikus ünnepi alkalmaink:

Advent 4. vasárnap 11 órakor

Szenteste 18 órakor gyermekeink szereplésével

Karácsony első napján 11 órakor úrvacsorás istentisztelet

Karácsony második napján 11 órakor

Óév este 17 órakor

Újév napján 11 órakor

Újév utáni vasárnap 11 órakor

Vízkereszt ünnepén 11 órakor

Köszönjük, hogy meghívásunkkal élnek, szeretetüket és támogatásukat, amivel felénk fordulnak!

Ebben az évben külön is megköszönjük azt az összefogást, amit a vörös iszap károsultainak megsegítésekor megtapasztaltunk. Októberben egy vasárnapunk persely adományát 29.600 forintot ajánlottunk fel, az öt gyülekezetből, akik innen vannak ellátva kis híján 100.000 forintot küldtünk az újjáépítéshez. Istennek legyen hála érte, ha szerény mértékben is, de segítő kezet tudtunk nyújtani a bajban lévő testvéreinknek. Gondoljunk rájuk továbbra is imádságos szeretettel. Az egyházközségünk vezetősége és presbitériuma egy karácsonyi áldással kíván a falu minden lakójának Istentől megszentelt Ünnepet és békességben gazda új esztendő!

Adja meg neked a kegyelmes Isten,
hogy teljes szívvel hidd:
Ő egy gyermekben jött közel hozzád,
s te is közel lehetsz hozzá mindig,
gyermeklelkű egyszerűségben,
tisztá, szép örömeiben,
hűséget próbáló kötődésben
bizalomból formálódó közösségben
közel lehetsz hozzá

szenvetések, próbák óráján,
amikor tanulgatod a csendet,
jósból sarjadó mosolyokban
s az emberséges szeretetben.
Végtelen szeretetéből
tekintsen ma rád a magas égből,
tekintsen rád emberek arcáról -
és ajándékozzon meg az igazi Ünneppel.

BESZÁMOLÓ A FALUVÉDŐ EGYESÜLET 2010-BEN VÉGZETT TEVÉKENYSÉGÉRŐL

A 2010 év településünkön nagyon gazdag volt programokban, amelyeknek szervezésében, lebonyolításában egyesületünk is aktív szerepet vállalt. Ezt annak a fényében is ki kell emelnünk, hogy ebben az esztendőben ünnepeltük egyesületünk fennállásának 20. évfordulóját.

Május 16-án tartottuk településünk híres szülöttét, Tatay Sándor születésének 100. évfordulóját; ennek méltó megünneplését egyesületünk az idei év egyik fő célkitűzésének tartotta.

Az előkészületekről és a programról alább olvashatnak egy rövid összefoglalót.

A hagyományokhoz híven az idén is megrendeztük a „Virágos falu” versenyt. Az önkormányzat által felajánlott 100.000 forintból sokféle virágot rendeltünk, amelyekre szép számmal akadtak jelentkezők, így minden virág elkelt. Ezen a nyáron kétszer is sikerült a falut bejárunk, így realisabb képet kaphattunk a virágosításról. A mozgalom szerény vendéglátással egybekötött díjkiosztó ünnepségét október 17-én tartottuk, ahol a díjazottak tárgyjutalomban, illetve oklevélben részesültek. Az első öt helyezett a következő volt: 1. Madarász Lászlóné, 2. Bolláné Horváth Krisztina, 3. Érsek Jánosné, 4. Kalmár Marianna, 5. Nagy Jánosné és Polgár Árpád. Ezúton is gratulálunk nekik, és reméljük, hogy jövőre még az eddiginél is többen igényelnek a virágokból!

Az idén immár hagyományosan részt vettünk a falunapi rendezvények lebonyolításában. Délelőtti játékos sorversenyeket, tizenegyes rúgó versenyt, játékos horgászást rendeztünk a gyerekek részére. A programok osztatlan sikert arattak a résztvevők körében.

Ebben az esztendőben is az Önkormányzattal közösen szerveztük a Hősök Napját, amely a színvonalas előadókna is köszönhetően nagyszabású megemlékezést eredményezett.

Szeptember elején a településen első alkalommal tartott lovasnapon is aktív szerepet vállaltak tagjaink, segítettünk a nevezési díjak, belépők szedésében. Reméljük, ez a rendezvény is hagyományossá válhat Bakonytámasiban.

Az egyesület nevéhez fűződik a Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódó megemlékezés megszervezése. Az idén is ökumenikus igehirdetés, közös imádkozás, valamint az alkalomhoz kapcsolódó irodalmi összeállítás keretében emlékeztünk meg halottainkról a temetőben.

November 27-én közös kirándulás keretében Budapesten jártunk a Madách Színház „Macskák” című előadásán, a felejthetetlen színházi élményt közös vacsorával zártuk Kisbéren.

Az év utolsó programjaként évzáró közgyűlést tervezünk, ahol értékeljük a 2010-ben végzett munkát.

Reméljük, hogy egyesületünk jövőre is hasonlóan tartalmas, eredményes munkát végezhet majd a település érdekében, mint 2010-ben.

Végezetül a Faluvédő Egyesület minden tagja nevében Áldott Ünnepeket, Boldog, Eredményekben Gazdag Új Esztendőt, jó egészséget, sok sikert kívánunk a település összes lakójának!

A Faluvédő Egyesület vezetősége

MEGEMLEKEZÉS TATAY SÁNDOR SZÜLETÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

2010. május 16-án egész napos program keretében ünnepeltük Tatay Sándor születésének 100. évfordulóját.

A program szervezésében és lebonyolításában – az Önkormányzattal karöltve – egyesületünk is aktív szerepet vállalt.

Az előkészítő munkálatok során összegyűjtöttük azokat a fotókat, használati-és emléktárgyakat, amelyek kapcsolódnak Tatay Sándor életéhez, munkásságához.

Ezekből az anyagokból a gyülekezeti teremben kiállítást rendeztünk, melyet a meghívott vendégek és településünk lakói a program ideje alatt szép számmal megtekintettek.

A műsor összeállítását is egyesületünk vállalta magára. A megemlékezés 10 órakor az evangélikus templomban kezdődött, itt egyházkerületünk püspöke, *Ittész János* mondott beszédet. 11 órakor emléktábla avatására és leleplezésére került sor az evangélikus gyülekezeti háznál, majd Tatay Sándor lánya, *Tatay Ágota* ültetett el egy emlékfát az előbb említett helyen. A rossz idő miatt a temetőbe tervezett koszorúzás a templomban, Tatay Sándor mellszobránál zajlott, itt helyezték el a megemlékezés koszorúit meghívott vendégeink, valamint településünk szervezetei is.

Az Önkormányzat jóvoltából a Kossuth Csárdában került sor a vendégfogadásra, 12 órai kezdettel.

14 órakor a művelődési ház nagytermében folytatódott a megemlékezés az ünnepi műsorral. Itt *Ágh István* költő emlékezett településünk híres szülöttére, majd a helyi óvodások kedves előadását, és a székesfehérvári Tatay Sándor alapítványi iskola színvonalas összeállítását tekinthették meg az érdeklődők.

Ezt követően településünk polgármestere, *Németh Károly* adta át a díszpolgári címhez kapcsolódó oklevelet Tatay Sándor lányának, *Tatay Ágotának*.

Tatay Sándor domborművének avatására a kultúrház előterében került sor. A domborművet az önkormányzat megrendelésére és finanszírozásában *Kiss László* pápai művész-tanár készítette. A domborműnél egyesületünk vezetőségének tagja, *Szűr Gyuláné* mondott beszédet, a helyi Napsugaras Ősz Nyugdíjasklub szívhez szóló dallal zárt a megemlékezést.

A nap történéseiről az egyesület megrendelésére videofelvétel készült, ami sokszorosításra került, és meg is vásárolható az egyesület elnökénél.

Borsné Gajdacsik Krisztina
a Faluvédő Egyesület nevében

A megemlékezésen elhangzott beszéd

Nagy szeretettel köszöntök minden kedves Jelenlévőt Községünk képviselő testülete és a magam nevében is!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, minden településen éltek, jobb esetben ma is élnek olyan családok, akiknek a neve összeforrott szülőfaluja nevével.

Ilyen család volt Tamási település vonatkozásában a Tatay család. Tatay Sándor felmenői 125 évig voltak ennek a községnek, mint evangélikus lelkészek, lelki és szellemi vezetői. Ennek a 125 évnek minden terhét hordozta Tatay Sándor vállain, hogy ennek a nagy és nehéz örökségnek méltóképpen megfeleljen.

Nem kívánom Tatay Sándor életútját és munkásságát méltatni, hiszen ezt nálamnál jobban értő kortársírók és költők megtették. Többek között a Nap Kiadó gondozásában megjelent Tüskés Tibor által szerkesztett Sziklák alatt Tatay Sándor Emlékezete című kiadványban.

Engedjék meg azonban, hogy néhány gondolatomat megosszam Önökkel.

Tatay Sándor írásainak döntő többségében gyermek és ifjúkori emlékeiből merítette a témát, amit itt ebben a kis faluban élt meg. Nem csúri-csavarja a szavakat, nemes egyszerűséggel tisztán, érthetően, magyarul írja le azt, amit gondol.

Aki ismeri műveit, tudja, milyen szeretettel és tisztelettel beszél a szülőföldről, a szülőfaluról, az itt élő emberekről. Hiszen lehet-e nagyobb elismerés annál, amit a Szülőföldem a Bakony című önéletrajzi regényében ír:

„A tamásiak nagyon dolgoz, szorgalmas emberek voltak a saját földükön úgy, mint a másén. A munkaerkölcshez szó sem férhetett. Szavatartó volt a munkásember és megbízható. Amit máshol gyakran tapasztaltam, hogy valaki elígérkezett munkába, és nem jelent meg, mert véletlenül hasznosabban tölthette a napját, itt nem fordult elő.”

Újra olvasva műveinek egy részét, tisztán kiviláglik, amit ő ír szülőfaluja embereinek jellemeiről, ugyanazokat írják róla kortársírók és költők, de még a kritikusok is. Jelleme ugyanaz, mint falujának kortársaié, amit családjában, faluközösségében az egymáshoz fűződő emberi kapcsolatokban, gyermekként vagy ifjúként megélt, és amik végigkísérték élete folyamán.

És amikor ez a lelki töltet gyengült, amint írta, hazajött feltöltődni.

Engedjék meg, hogy néhány sort felolvassak azokból az írásokból, amit kortársírók írtak Tatay Sándorról!

- **Cine Mihály** ezt írta róla: „A szeretetet teremtő szeretet vezette mindig a tollát. Akkor is, ha embert ábrázolt, akkor is, ha tájat rajzolt. Nagyobb szeretettel író már nem is szólhat szülőföldjéről, mint Tatay Sándor. Az Ő kedves Bakonya a szeretet sugárzásában lélegzik. Minden, ami félelmes, titokzatos és nagyszerű a Bakonyban, jelen van Tatay Sándor önéletrajzi regényeiben. Úgy van, ahogy mondja, ha bekötött szemmel elvinnék, és letennék szülőföldje bármelyik városának, vagy falujának közepén, rövid körületekintés után bizonyosan megmondaná, hogy hol van.”
- **Rab Zsuzsa** azt írja: „Mondják is, írták is, magam is úgy érzem, hogy íróművésze az utóbbi egy-két évtizedben ért a zenitre. A Meglepetéseim könyve, a Lődörgések kora, a Lyuk a tetőn olyan olvasmányok, mintha zamatos, friss gyümölcsbe harapna a szomjazó. Vagy gyöngyöző forrásvizet inná. Sok fölös hordalékot is sodró irodalmunkban én mindig hittem a meleg szó, a tiszta beszéd erejében. És ha Tatayt olvasom, érzem, hogy hitem általa valóra vált.”
- **Agh István**, akit nagy tisztelettel köszöntök ezúton is körünkben: „Olvasásom, együtt utazásom közben gyakran visszagondoltam a Meglepetéseim könyvére, arra a bájoló életregényre, melyben gyermekkorát írja meg. Ez a mű folytatódik a Bakonyi krónikában. Ott a gyermekkor csodái, ahogy fölfedezi a világot, itt a hetvenes, aki tart hazafelé. És meglepődhetünk, mert az, aki a faluját érezte a világ közepének, s most nagy vándorlásaiból visszatér, ha látogatóba is, a felfedezések, meglepetések ugyanazon sokaságát mutatja, vagyis olyan a stílusa és módszere, ami gyermeki érzékenységre, képzeletre, mindenre figyelemre vall. Ugyanaz a fantázia, vágyakozás mozog itt is, mint amott. A felnőtt, aki tudja, nem Bakonytamási a világ közepe, s nem Pápa tornyai után végződik a világ, s az álmokból csalódásra ébred az ember, mégis az álmok emlékével viseli el azt, ami van. Gyerekkori legendái a Bakonyi krónikában néplegendává, néphiedelemmé változnak.”

És végezetül

- **Bertha Bulcsú** Sanyi bácsi temetésén elhangzott búcsúztató beszédéből szeretnék néhány szót felolvasni.

„Életútja szép és gyötrelmes. Bakonytamásiból, ahol az evangélikus lelkészcsalád 7 gyermeke közül született egyiknek, szorongásokat és csodákat hozott magával a világba. A természet és a szépség meghatározó erején túl, magával hozta a babonás félelmeket, a hiedelmeket is, a bajt hozó sárga kezű asszonyról, az akasztott legényekről, akiket a Bakony alján lengetett a szél. Innen hozta magával a földhöz ragaszkodást, a haza és a paraszti ember közösség szeretetét is. Most szomorúság nehezedik Budapestre, Badacsonyra és Bakonytamásira. Gyászol a magyar irodalom és művészeti élet. A család, a barátok, az íróársadalom nevében búcsúzó Tatay Sándortól. De furcsa ez a szó! Búcsúzunk vajon? Tatay Sándor nem csak a műveiben él tovább, de emberi alakjában is. Itt járkal valahol az erdő közeli nyiladékein figyelő arcunkat, aztán visszagyalogol Badacsonyra. A sziklák alatt elfoglalja végleges helyét, és belekezd egy saját magáról szóló végtelen novellába.”

NÉMETH KÁROLY

WEÖRES SÁNDOR BAKONYTAMÁSI VENDÉGSÉGEI

A Tatay Sándor-centenárium emléknapon megemlékeztünk Weöres Sándorról is.

Annak kapcsán, hogy a kiváló barát egyik látogatását éppen hetvenöt éve, 1935 májusára időzítette, valószínűleg a házigazda huszonötödik születésnapjához kapcsolódóan. Weöres neve kisiskolás korunkból sejlik fel, talán mindannyian emlékezünk még a *Bóbitára*. De nem csak gyermekverseket írt nagy sikerrel. Fordított távol-keleti gondolkodókat, sőt szerzett egyházi énekeket is. Munkássága azért értékes a magyar irodalomban, mert a szavakban rejlő zeneiség nagyfokú kihasználásával tudott – néha teljesen igénytelen témákból – verseket faragni.

A pécsi egyetemen ismerkedtek meg 1933 őszén, noha gyermekkorukat egymástól nem is olyan messze élték. (Weöres a Celldömölkhez közeli Csöngén, Pápan is járt iskolába.) Néhány évvel fiatalabb volt, de az irodalomban már előbbre tartott Tataynál, akit hamar pártfogásba vett. A harmincas években talán nem volt az országban olyan újonnan induló folyóirat, melybe ne ajánlotta volna meleg szavakkal valamelyik írását. „Régen jelentkezett új magyar novellista akkora művészi készséggel, mint Tatay Sándor” – írta egyik könyvismertetésében. Magánleveleiben írói képességeinek taglalása mellett emberi tulajdonságairól sem feledkezett meg: „...tapasztalt, mozgékony, élelmes, becsületes ember és amellet jó cimborá...” A Weöressel való megismerkedés döntőnek bizonyult Tatay Sándor pályájában, hiszen összegezve azt, ő maga állapítja meg, hogy első találkozásuktól számítható kapcsolata a hazai irodalmi élettel. Viszonyukban a pártfogó-pártfogolt szerep mégsem állandósult, inkább kölcsönösség volt jelen. Elég arra utalni, hogy Weöres első verseskötetének címe, a *Hideg van* Tataytól származik.

Ez a kölcsönösség mégsem holmi irodalmi felfogásból, inkább emberi oldalról alakulhatott ki, minden bizonnyal életük közös vonásai: a földrajzi közelség, a falusi gyermekkor, a vallás révén, melyek mind-mind hozzájárultak barátságuk megszilárdulásához.

Nemsokára már Pécs városán és az egyetemen kívül is keresték egymás társaságát. Ha éppen otthon tartózkodtak, meglátogatták egymást faluikban, ott szerzett élményeiket később beleszőtték alkotásaikba. Tatay például csöngői emlékei alapján írta meg *Eszter és a fajdkakas* című regényét. Ugyanakkor Weöresnek egyértelműen csak kiterjedt levelezésében maradtak fenn a Tamásiban töltött napok. Tatay Sándor élete alkonyán úgy emlékezett, hogy a költő talán két alkalommal látogatott el ide. Közülük arról, melyről megemlékeztünk, először Illés Árpád festőművész barátját tudatta 1935. április 8-án: „E hónap végén meglátogatom Tatayt Bakonytamásin...” Látogatásából május 16-án érkezett haza Csöngére – ahogy azt később atyai jóbarátjának, Pável Ágostonnak írta. Már ugyaninnen, Jékely Zoltánnak címzett levelében olvashatjuk, hogy két hetet töltött a Bakonyban. E két adatból kikövetkeztethető, hogy április vége helyett kis csúszással, május első napjaiban érkezett meg. Szállása azonban nem a paplakban, hanem a Tatay u. 15. szám alatt volt. Ennek magyarázata az, hogy Tatay Lajos lelkész 1933 végén bekövetkezett halála után a gyerekeknek el kellett hagyniuk a gyülekezet tulajdonában lévő épületet. Sándor Etelka nővérével ekkor bérelte ki ezt a falu Bakonyhoz közelebb eső részén álló, azóta lebontott kis parasztházat. Az érdeklődő természetű vendég első napjai a berendezkedéssel és a környékkel való ismerkedéssel teltek. Magát szívósna, edzettnek tartotta, sőt egy helyütt úgy vallott, amikor teheti, szeret napi 30-40 km-t gyalogolni, főleg az Alpokban. Természetes hát, hogy Tamásin elsősorban e szenvedélyét igyekezett kiélni, ugyan szerényebb földrajzi viszonyok között, de a lödörgéssel közeli viszonyt ápoló Tatay cimborájával jó társaságban. Annakra belefeledkezett a túrázásba, hogy az életére oly jellemző levélírásba csak egy hét után fogott. Ismerősei hagyatékában egy levél és egy képeslap maradt fenn, melyet a tartalom és a keltezés alapján, valamint a keltezési vagy válaszcím tőle szokatlan elhagyása miatt községünkben kellett írnia. Előbbit május 7-én Várkonyi Nándorhoz Pécsre, utóbbit május 9-én Kiss Tamáshoz Debrecenbe címezte. Mindkettő rövid terjedelmű, bennük éppen csak életjelet adott magáról az irodalomszervezésben sem tétlenkedő fiatal költő. „...Nagyokat sétálunk...”, „...Tatay Sanyival gyalogosan nomadizálunk a Bakonyban” – jellemzi legfőbb elfoglaltságát. „Sokat mászkáltunk a hegyekben, még több napos túrákat is csináltunk” – írta visszatekintve a már említett Pável Ágostonhoz.

A házigazda, Tatay Sándor ötven év múltán a *Bakonyi krónikában* idézte fel ezt az – általa nyárinak mondott – időszakot. Albert Zsuzsa irodalmi szerkesztőnek viszont – vélhetően Weöres halála után – a másik látogatásról mesélt, amely az erdőjárások klasszikus évszakára, őszre esett. A két történet szembeötlően hasonló, az író emlékei ekkora időtávlatból nyilván már összemosódtak. Jóformán csak az évszakok eltérése és ezek tulajdonjegyei tanúskodnak amellet, hogy valóban két látogatásról kell beszélnünk. Évet itt nem jelölt meg, s ezzel kapcsolatban nem nyerünk eligazítást Weöres levelezéséből sem. Tatay 1935-ben volt utoljára állandó lakos Bakonytamásiban, így elképzelhető, hogy még ebben az évben másodsor, esetleg egy évvel megismerkedésük után, 1934 őszén történt.

Végezetül álljon itt ez a közös időtöltéseik hangulatát hűen árasztó visszaemlékezés, mely egy napjukat mutatja be. A kettő közül azért erre esett választásunk, mert egységesebb, és gyakoribb párbeszéd, közbevetések révén élőbb, élményszerűbb a *Bakonyi krónikában* szereplő, kitekintésekkel, tűnődésekkel tagolt szövegrésznél.

„Egyszer azt mondja: -Te, ha már itt vagyunk, föl kellene menni a Kőrishegyre. - Az a Bakony legmagasabb csúcsa, és odalátszott. -Sanyi, messze van – mondom -, és hát te is milyen erőben vagy, én se vagyok az a kimondott turista. -De – azt mondja- menjünk csak! – El lehetne utazni Veszprémbe – mondom -, aztán Bakonyszentlászló, és onnan közelebb érjük. – Nem, csak toronyiránt! – Jól van, az Eti süttött pogácsát, elindultunk toronyiránt, és megjártuk egy nap alatt oda-vissza, hát azért el kellett menni majdnem Bakonyszentlászlóig, Fenyőfőig, de ott nincs semmi, látjuk a hegyet, és akkor nekivágtunk az erdőknek, úttalan utakon. Sanyi vezetett, fantasztikus, hogy milyen erővel és milyen kitartással.

Egyáltalán nem lihegett, én sokkal jobban lihegtem, mint ő, pedig hát erősebb ember voltam, akkor még elég testes is, de Sanyi ment, ment, hátrattette a kezét és csak ment. Fölmentünk a Kőrishegy tetejére, aztán Sanyi jött a pálos szerzetesekkel. Akkor hiába volt a táj, hiába volt akármi, csak a pálosokról beszélt. Ott ültünk a világ egyik legszebb, de legalább az ország legszebb pontján, annyira estélíg, hogy már Győrnek meg Pápának, a távolabbi nagyobb helységeknél – felhők voltak, de eső nem – a világsága fellátszott és gyönyörű volt, de neki a bakonyi pálosokról, kolostorokról kellett beszélni. Ismerte sorban a Bakony-hegységi pálos kolostorokat. Mindig kisült, hogy Sanyi mindenről sokat tud. Te, azt mondja, írjunk egy verset úgy, hogy te írsz egy sort, aztán meg én írok egy sort, és azt helyezük el a kilátónak a tövében. A kilátó olyan állapotban volt, hogy nem tudtunk fölmenni, csak egy lépcsőt, mert több létra vezetett fel, féltünk, hogy összedől alattunk. Nem volt szerszámunk, de megírtuk a verset, aztán kövek közé

helyeztük, jó alaposan, hogy víz se menjen rá, hogy az ott megmaradjon. Sanyi, ha valamihez ragaszkodott, az mindig meglett. Az ember mindent megtett neki, mert nagyszerű volt vele akármit csinálni... Na, akkor megyünk lefelé, és azt mondja: - Te, ne menjünk erre, mert ott az a Fenyőfő falu, és ott füstölnek a kémények, ősz van, szél kezd lenni, és a szél elhordja, felgyúlik az avar, és itt körülvesz a tűz bennünket, és mi lesz velünk. - Mondom, mire ideér, addigra elmegyünk toronyiránt. Nem, azt mondja, nekem az az érzésem, hogy menjünk arra, amerre a Bakony véd bennünket, a szél nem ér. És akkor egy kerülő úton, fölfelé a meredeken kellett mennünk, ha lógott a nyelvem is. Lefelé pedig egy nagy kerülőt kellett csinálni a Gerencsér-pusztán. Azt mondja, Gerencsér-pusztát azt okvetlen megnézzük. Éjjel volt, de azért volt egy világos ablak. Nézzünk be, menjünk oda, azt mondja, kopogjunk be. - Hát - mondom - , Sanyi, ezek az emberek dolgoznak egész nap. - De itt világos van, és vagy gyerek születik, vagy arra várnak, hogy a tehén ellik, itt valaki ébren van. - Hát tényleg ébren volt a gazda és krumplit eszegetett, és közben kenyeret is hozzá. Aztán jött a felesége, és azt mondja: - Hogy eszi itt a kenyeret krumplival, mit gondolnak rólunk, hogy nincs más, mint kenyér krumplival! - Azt mondja: - Én nem kenyeret eszem krumplival, hanem ettem krumplit és megkívántam egy kis kenyeret hozzá. - Megkínáltak étellel bennünket is. Sanyi jól érezte ott magát egy darabig, és azok is szívesen elváltak velünk. Hajnal felé jöttünk haza. Az igazság az volt, hogy tényleg - most már nem emlékszem, birka vagy tehén vagy kecske - valaminek az ellése volt."

Tatay Sándornak Weöres Sándorral szövődött kapcsolatára, barátságára nagyon jellemző a következő mondat: „Akárhol összejöttünk, azért, ha csupa vicc volt is az egész este, azért Sanyi jelenlétével ott volt a nagy magyar költészet.” Amikor tehát elhaladunk emléktáblája előtt, gondoljunk rá, hogy a „nagy magyar költészet” egykor tiszteletét tette a mi falunkban is!

enté

A „NAPSUGARAS ŐSZ” NYUGDÍJAS KLUB 2010 ÉVI TEVÉKENYSÉGE

Ebben az évben a klub nyitó létszáma 20 fő volt.

Még az év elején klubtagnak jelentkezett hozzánk Cserhádi Károly. Így tevékenységeinket 21 fővel kezdtük meg 2010-ben.

A kevés létszám ellenére is mozgalmas klubéletet élünk. Igaz, az azért van, mert minden klubtag tehetségének és egészségi állapotának megfelelően részt vesz a klubélet minden mozzanatában. Ki ezzel, ki azzal, kinek milyen a képessége, úgy működik közre.

Nem csak szórakozásból áll a nyugdíjas klub tevékenysége, mert, ha felkérnek bennünket, mi is szívesen részt veszünk az Önkormányzat által meghirdetett feladatokban.

Nekünk is érdekünk, akárcsak a többi civil szervezetnek, hogy mindenben segítsük azokat, akik messzemenőig támogatják a faluban működő civil szervezeteket.

Mivel a megyei műsorokon is részt veszünk, kívülállók segítségét is igényeljük. Nagyon örülünk, hogy vannak olyan fiatalasszonyok, kislányok, akik segítenek nekünk úgy a műsorokban, mint az egyéb munkáinkban is.

Remélem, hogy az a további években is így lesz. Sokszor rászorulunk a fiatalok segítségére, mert az idősek, akik már nyugdíjba mentek, nem bővítik a klubtagok létszámát.

Nem panaszkodom, mert így is szép és vidám az életünk.

Megbecsüljük, szeretjük egymást. Nincs soha veszekedés és harag köztünk. Probléma az akad, de közös erővel és meleg szeretettel minden megoldható.

Erről kell, hogy szóljon a nyugdíjas klub élete. Egymást segítsük és, ha bánatos és magányos, akkor „fogjuk a kezét”.

Együtt szórakozzunk, nevetgélünk, mulassunk, amíg ezt megtehetjük, addig nincs baj, még a betegségeinket is félretesszük, és elfeledjük, ha csak kis időre is, akkor is megérte.

A 2010 év színes és mozgalmas volt.

Már az év elejét kezdtük azzal, hogy farsangolni mentünk Sokorópatkára. Itt jegyezném meg, hogy a legjobb barátaink a Sokorópatka nyugdíjas klub tagjai. Hozzájuk úgy megyünk, mintha a családtagjainkat keresnénk fel. Az idén négy alkalommal élveztük a sokorópatkai klubtagok vendégszeretétét.

A másik két baráti klubunk még a bakonyszentlászlói és a külsővati nyugdíjas klub.

A klubösszejöveteleinket most is kéthetente tartjuk, de ha az időjárás közbeszól, akkor kihagyunk egy-két foglalkozást.

A műsorra való felkészülések sok időt elvesznek a klubfoglalkozásokból, de azt hiszem, hogy ezért senki nem haragszik, mert a próbákon is jól szórakozunk és nevetgélünk.

Hogy hol voltunk és mit csináltunk egész évben? Bizony elég hosszú lesz mindet felsorolni, ezért megpróbálom időrendi sorba ismertetni.

Február 26-án: Farsangolás Sokorópatkán, jelmezt is öltöttünk.

Március 8-án: Megünnepeltük a nőnapot, szép cserepes virággal.

Március 26-án: Balatonfüzfőn voltunk a Színjászó Népi Játékok Fesztiválján szerepeltünk két jelenettel.

Március 28-án: Széchenyi vetélkedőn vettünk részt Sokorópatkán, elhoztuk a III. díjat.

Április 16-án: Nagyvázsonyban voltunk Szavalók és Prózamondók találkozóján. Németh Pál klubtagunk szavalt.

Április 18-án: Klubok baráti találkozója volt nálunk. Meghívtuk Bakonyszentlászló, Külsővat és Sokorópatka nyugdíjas klubjait.

Nagyon jól sikerült. Mindenki jól érezte magát.

Április 23-án: Néptánc, szőlőtánc és egyéb kategória találkozó Hajmáskéren. Kantri táncparódiával szerepeltünk.

Május 8-án: Hagyományörzők találkozója Bakonytamásiban. Nagyon jól sikerült az idén is. A klubunk a „Májusfa állítás” című műsorral szerepelt.

Május 16-án: Tatay Sándor születésének 100. évfordulójára rendezett emlékműsoron énekelt a Dalkörünk.

Május 29-én: Nyugdíjas majális volt Balatonfüreden, ahova szerepelni hívtak bennünket a kantri táncparódiával.

Május 30-án: Hősök Napjára rendezett emlékműsoron vettünk részt.

Június 5-én: Dalos találkozó Sokorópatkán. Az operett egyveleg éneklésével elhoztuk az I. díjat. Klubunk valamennyi tagja részt vett a Trianoni emlékműsoron.

Június 26-án: Egy szép kirándulást tettünk az Őrségbe.

Július 1-én: A többi civil szervezettel közösen gyűjtést szerveztünk az árvízkárosultak részére.

Július 3-án: A veszprémmarsányi falunapon szerepeltünk.

Július 10-én: Főztünk a helyi falunapon.

Július 10-től szeptember 1-ig szünetet tartottunk, hogy a nagyik kivegyék a részüket az unokák nyaraltatásában is.

Október 9-én: Gála Berhidán: Klubunk a „Májusfa állítás” című műsorral kapott meghívót a gálára.

Október 15-én: Klubok baráti találkozója volt Sokorópátkán.

Október 16-án: Piknikeztünk a Máltai házban a Hegyközséggel közösen.

November 20-án: Öregek napján szerepeltünk az operettel.

December 6-án: Mikulás ünnepséget rendeztünk az óvodásoknak a klubhelyiségünkben.

December 20-án: Klubkarácsony, ahol ebben az évben is szép ajándékot hozott nekünk is a Jézuska.

December 23-án: Betlehemezés a faluban.

December 27-én: A IV. negyedéves névnapok, születésnapok, Óév búcsúztatása zárja a 2010-es évünket.

A 2011-es évben is folytatni szeretnénk a 2010-es év hagyományait, vagyis, ha lehet a megyei rendezvényeken újra szeretnénk ott lenni, mert, ha jól szerepelünk akkor, nem csak a klubunk, de a falunk hírnevét is növelnénk.

Elmondhatjuk, hogy nagyon szép és tartalmas évet zártunk.

Ezúton is szeretném megköszönni magam és klubtársaim nevében az Önkormányzat vezetőinek és ezen belül Németh Károly Polgármester Úrnak a segítségét, mert nélkülük nem tudtuk volna a 2010-es évet ilyen eredménnyel zárni.

Köszönöm minden klubtagom kitartását, szeretetét és munkáját! Jó érzés, amikor látom, hogy örülnek egy-egy jól sikerült munkának, és együtt vagyunk egymás kezét fogva akkor is, ha nem mindig minden „fenéig tejfel”.

Most már igazán ez egy igazi jó közösség. Minden tag egy testvér, egy családtag, aki nagyon hiányzik, ha nincs közöttünk.

Kíváncsi vagyok, hogy ez a „kiscsalád” még sokáig együtt legyen erőben, egészségben!

Muhari Lászlóné
klubvezető

A VILÁGHÁBORÚS HŐSÖK MEGEMLÉKEZÉSÉN ELHANGZOTT BESZÉD

TISZTELT VENDÉGEINK, KEDVES BAKONYTAMÁSI EMLÉKEZŐK!

Minden évben egyszer – így idén, 2010-ben is – megállunk egy kis időre a világháborús hősök emlékművénél.

Van köztünk olyan, aki családtagot, barátot, ismerőst veszített el, olyan embert, aki – Kosztolányi szavaival élve – „milliók közt az egyetlen”.

A fájdalom nemcsak egy ember elvesztésének szól, hanem a hozzánk legközelebb álló legkedvesebb társtól való megfosztottságnak is. Nemcsak egy embert, embereket veszítettünk így el, hanem azt is, amik ők még az életben lehettek volna, amit értünk és mindenkiért tehettek volna még.

Akiknek nincs személyes kötődésük a halott hősökhez, azok előtt filmek, híradós jelentések, regények, novellák hátborzongató, vagy éppen torokszorító jelenetei peregnek most le. Magunk előtt látjuk azt a katonát, aki nem lőtt fegyverével a harcban, csak megadóan várta a halált. Látjuk a fronton, idegen országok szülőttei közt szövődött barátságokat, melyeket a közös sors hívott életre. Látjuk az elhurcolt hadifoglyokat, akiknek élete-halála a bizonytalanságba vész.

Néhányan visszatértek a harcból, s átértékelve egész életüket, sosem tudták már többé a világot olyan derűsnek és felhőtlennek látni, mint azelőtt, hisz idegzsállaikba beleszővődött a pusztítás-pusztulás negatív élménye.

Minden halál értelmetlenné tűnik a halandó embernek, de a táblán szereplő hősök halála különösen az. Hatalomvágyó, sértődött vagy éppen félőriult diktátorok hívták életre a háborúkat, nem törődve az emberi élet értékével, a fejlődés helyébe a pusztulást állítva, ártatlan emberek százazreit küldve a halálba.

Amikor 1914. június 28-án Ferenc Ferdinándot, Ferenc József osztrák császár, egyben magyar király örökösét egy Gavrilo Princip nevű boszniai szerb diák meggyilkolta, betetőzött egy olyan folyamat, amely évek óta sodorta Európát a háború felé. Sokan a 19.-20. század fordulóján élő elődeink közül nem látták, nem érzékelték ezt a lassú, de megállíthatatlanul hömpölygő folyamatot, ám hatalmas és gonosz erők dolgoztak azon, hogy egy vérgőzös terrorista akciója nyomán néhány hónap alatt lángba boruljon a világ. A monarchia trónörököse halálához egy hónapra hadat üzent Szerbiának, de egy újabb hónap elteltével már hadban állt Oroszország, Franciaország, Németország, Olaszország – csakhamar egész Európa, majd az egész világ. Akkor még úgy nevezték azokat a harcokat, hogy a nagy háború, csak mikor már volt mihez viszonyítani, amikor már két világégésről beszélhettünk, akkor vált az I. világháborúvá. Az 1914 és 1918 közötti „véres szörnyű lakodalom” Magyarországnak a következőket hozta: több mint 600 000 halottat, lerombolt épületeket, évekig tartó idegen megszállást, a gazdasági fejlődés lendületének végzetes megtörését, és nem utolsósorban – Trianont.

Az I. és a II. világháborúban hősi halált haltak elsősorban többsége egyszerű ember volt. Ez az emlékmű az ő emléküket őrzi, az ő dicsőségüket hirdeti, rájuk emlékeztet bennünket, utódokat. Nem csak azokra, akik a két világháború harcaiban elestek, nem csak azokra, akiknek sírját a temetőinkben mind a mai napig ápoljuk, hanem azokra is, akik testileg vagy lelkileg megnyomorodva tértek haza, akik fogságban sínylődtek évekig, akik beteggé lettek az ellenséges országok fogolytáborjaiban, akik eltűntek nyomtalanul, és azokra is, akik jeltelen sírban, idegen földben nyugszanak. Mindegyikükre egytől egyik emlékeztet ez az emlékmű.

Nekünk élőknek örökös erkölcsi kötelességünk, hogy minden évben egyszer fejet hajtsunk a hősök előtt, és emlékezzünk a féltetört életekre.

Borsné Gajdacsik Krisztina

A TRIANON-ÉVFORDULÓN ELHANGZOTT BESZÉD

SZERETETTEL KÖSZÖNTÖK MINDENKIT!

5 évvel ezelőtt vetődött fel bennem a gondolat, hogy annak a most már 90 éves gyalázatnak és igazságtalanságnak mementóul, amelyet még a világ egyetlen egy nemzete ellen sem követtek el, emléket kellene állítani községünkben is. Most jutottunk el oda, hogy a gondolatból valóság lett. Emlékeztesse majd ez az emléktábla az utókort, a következő generációkat, erre a tragédiára.

Ne úgy nőjenek fel, mint az én korosztályom, hogy csak lopva, félve elhangzó félmondatokból vagy a kocsmában az akkori hatalom által betiltott dalokat néhány pohár bor után gyönyörűen éneklő férfiakat hallgatva tudtuk meg, hogy volt egyszer egy másik Magyarország is. Vagy éppen a padláson talált régi könyveket böngészve csodáltuk meg az ország nagyságát és a koronás magyar címet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Én nem hiszek abban, hogy Trianon örök és megváltoztathatatlan. Szerintem még Trianon sem örök, de még az Európai Unió sem örök. A világtörténelemben ennél nagyobb változások is történtek már. Nekünk most az a kötelességünk, hogy minél több emberrel – főként fiatalokkal – megismertessük az igazságot, pótoljuk az elmúlt 50 év elhallgatásának bűnét, hogy ne fordulhasson elő olyan, ami velem is előfordult a 70-es évek közepén a Felvidéket járva.

Történt, hogy Érsekújváron – útban Zakopánéba – ebédelni kívántunk az egyik étteremben, rendelésünket próbáltuk megértetni a pincérrel angolul, németül, de Ő valahogy nem akarta megérteni. Látna tanácstalanságunkat, rövid idő múlva megkönyörült rajtunk, vádlón kérdezte tőlünk – természetesen magyarul -, „Mi van uraim, szegyenlik az anyanyelvüket?”.

90 év múltával is az anyaország körül, mindenhol szintizta magyar falvak százai sorakoznak, Székelyföldről nem is beszélve. Nyugodtan és büszkén megszólalhatunk magyarul.

Tisztelt Emlékező Egybegyűltek!

Nagyon sokat tudnék beszélni Trianonról, de nem kívánom elvenni a lehetőséget dr. Németh Csabától, a Gyulai Múzeum igazgatójától, akit szeretettel köszöntök itthon, és köszönöm, hogy elfogadta a felkérésemet az emlékező beszéd megtartására, és természetesen köszönöm mindenkinek, akik szerepet vállaltak a mai műsorban.

Még csak két gondolatot engedjenek meg:

Hogy elképzelésük legyen a történelmi Magyarország területi nagyságáról – lehet, hogy nem tudja mindenki – Európa hatodik legnagyobb országa volt. Nagyobb volt, mint a mostani Egyesült Királyság, amely Angliát, Skóciát, Waleset és Észak-Írországot foglalja magába.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A műsor összeállításánál nem voltam könnyű helyzetben, nemzeti tragédiánk minden valamire való költőt és író megfogalmazására készített.

Megszülettek a fájdalom, a szülőföld és a hazaszeretet talán legszebb versei, amelyeket kifejezni ilyen csodálatosan kizárólag csak magyarul lehet. Ebből a gazdag anyagból én a következő verseket és dalokat választottam.

Fogadják hazafias érzéssel és magasztos lélekkel!

Németh Károly

SPORT

A Bakonytamási TC 2010-es éve a stabilitás éve volt. A 2009-ben feltöltött és megerősített csapat hozta a tőle elvártakat, hisz a megyei III/A bajnokságban a dobogós III. helyet érte el.

Ez a Club eddigi legjobb eredménye.

Pápán a Sportcsarnokban rendezett teremtornába is beneveztünk, az első fordulón túljutva a második fordulón is jól szerepelt csapatunk. A torna későbbi győztesével, Pápateszér csapatával színvonalas mérkőzés, 0:1-es eredmény született. A teremtornát Pápateszér nyerte.

A Clubon belül, a térségben egyedül működik konditermünk, mely különböző gépekkel felszerelve a fiatalok mozgásigényét és egészséges időtöltését biztosítja.

2010-ben ünnepelte a Club fennállásának 50. évfordulóját, amit a csapat méltóan ünnepelt az elért III. helyezéssel. Az 50. évforduló a csapat hivatalos szereplésétől számít, de alakulásának ideje az 1923-24-es évekre tehető vissza, és azóta folyamatos a foci Bakonytamásiban.

A Club élete a barátság és összetartozás jegyében zajlik, célunk, a fiatalok összehozása, az összetartozás szükségességének tudatosítása.

Természetesen mindez ilyen szinten nem valósulhatott volna meg az Önkormányzat támogatása és a Polgármester Úr személyes hozzáállása és segítsége nélkül, amit itt most megköszönünk

A lakosságnak köszönjük az érdeklődést, meccseken való részvételt és buzdítást!

A Club nevében Áldott Karácsonyt és egy jobb Új Esztendőt Kíván

TC Vezetése

"Virágos falu" verseny

6. old.

Falunap

6. old.

Nyugdíjas klubok találkozója

9. old.

Hősök napja

10. old.

Trianoni megemlékezés

11. old.

Sport

11. old.

Sport

11. old.

50 éves a Bakonytamás Sportegyesület

14. old.

Lovas nap

14. old.

Árvízkárosultak tábora

15. old.

Osztálytalálkozó

15. old.

Vöröskereszt beszámolója

16. old.

Ovis Mikulás

16. old.

Nyugdíjas Mikulás

17. old.

Állampolgári eskü

17. old.

Idősek napja

17. old.

AZ 50 ÉVES ÜNNEPSÉGEN ELHANGZOTT BESZÉD

Szeretettel köszöntök mindenkit ezen a mai kis összejövetelen, melyet a Bakonytamási Sportegyesület vagy talán pontosabb, ha azt mondom, futballcsapat megalakulásának 50. évfordulója alkalmából rendeztünk.

Természetesen a focit sokkal előbb is ismerték és üzték, hiszen a 900-as évek elején a városokban tanuló diákok már játszották ezt az akkor még új labdajátékot.

1960-ban rendezték meg az első szervezett körzeti, majd a járási labdarúgó bajnokságot, és mi innen mérjük az időt.

Természetesen ezen az alapon az összes Pápa környéki sportegyesület 50 éves, akik akkor 1960-ban az első bajnokságban részt vettek.

Ami minket mégis megkülönböztet a többiektől, az a folytonosság.

1960 óta minden évben részt vettünk valamelyik osztály küzdelmeiben, és ezt csak nagyon kevés csapat mondhatja el.

Mi most erre is emlékezünk, és méltán vagyunk rá büszkék.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, ezt a megemlékezést egy előbbi időpontban szeretnénk volna megtartani, de részben a sok helyi rendezvény, részben pedig szervezési nehézségek, például 150 egykori és jelenlegi személyt kellett értesíteni, miatt tolódott ki idáig. Sajnos biztosan maradtak még most is ki egykori játékosok. Tőlük ezúton is elnézést kérek!

A nevek összeírásánál szembesültünk vele, hogy már több, mint két csapatra való egykori társunk, illetve sportvezető már nem lehet velünk.

Rájuk gondolva kérlek benneteket, felállva, csendben emlékezzünk!

Ezzel a rövid bevezető után engedjétek meg, hogy megköszönjem, úgyis, mint egykori játékos, majd később, mint sportköri elnök, most pedig, mint a község polgármestere, mindenkinek, egykori és jelenlegi játékosoknak, vezetőeknek, edzőknek és minden segítőknek, hogy általuk van lehetőségünk a mai ünnepségre!

Németh Károly

LOVASNAP

Jól sikerült lovasnapnak volt házigazdája Bakonytamási 2010. szeptember 5-én.

A Bakony-Sokoró lovasnap 2010-es elnevezésű sorozat ötödik fordulóját Bakonytamásin rendezte a Bakonyalja Lovasklub.

A Lovasklub, amely 2009. március 1-én alakult, öt település – köztük Bakonytamási község – lovasait magába foglalja.

Örömmel jelenthetjük, hogy mára az egyesületet jogerősen bejegyezte a Megyei Bíróság.

Az elmúlt idő alatt a lovasklub számos, színvonalas rendezvényen van túl, ami az egyesület lelkes és összetartó tagjainak köszönhető.

Az idei évben a Bakonyalja Lovasklub volt a „Bakony-Sokoró Lovasnap 2010.” sorozat házigazdája. A sorozatot nyolc község lovasai, illetve lovasklubjai alkotják. (Kajárpéc – Sokorópátka – Lázi – Bakonyszentlászló – Pápateszér – Csót – Nagydém – Bakonytamási)

A sorozatba Bakonytamási két fontos ok miatt került be. Az egyik, mint a felsorolásból is látszik, Bakonytamási ebben a földrajzi elhelyezkedésben van, másodszor pedig, a Bakonyalja Lovasklubban a bakonytamási klubtársaink meghatározó szerepet töltenek be.

Ezek után nem volt kérdés, hogy Bakonytamásira is elvigyük ezt a sorozatot.

Az időpontot közösen kiválasztottuk, már februárban, és ezek után kezdődhetett a szervező munka.

Ebben rengeteg segítséget kaptunk az Önkormányzat, valamint a bakonytamási lovasok részéről, amit ezúton ismét nagyon megköszönünk!

Elérkezett a nagy nap. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, de a lovasok kedvét ez nem vette el. A Bakonytamási Lovasnapon több mint 30 hátszló, és közel 20 fogat jelent meg.

Három számban mérhették meg magukat a lovasok. (-ügyességi vetélkedő, -díjugratás, -fogathajtás)

Továbbá Németh Károly, Bakonytamási polgármestere, egy vándorkupát ajánlott fel a legeredményesebb bakonytamási lovasnak.

Idén ezt a díjat Bakos Tibor kapta, aki egyben a lovasnap fő szervezője is volt.

A Lovasklub célja az volt, hogy első alkalommal olyan rendezvényt szervezzen, amely felkelti a Bakonytamásin és környékén élő emberek érdeklődését a lovassport iránt. A visszajelzésekből úgy érezzük, hogy ez sikerült, és ez adhat erőt ahhoz, hogy hosszú éveken át egyre színvonalasabb lovasnapot rendezhessünk Bakonytamásin.

A Lovasklub nevében a közeledő ünnepekre kívánok mindenkinek Békés Karácsonyt és Sikerekben Gazdag Boldog Új Évet!

Nagy Géza
Lovasklub elnöke

TISZTELT POLGÁRMESTER ÚR, TANYAGONDNOK ÚR! KEDVES BAKONYTAMÁSI LAKOSOK!

A nyár már rég messze jár, de még mindig sok szeretettel gondolunk Önökre, hiszen kis csapatunknak felejthetetlen élményben volt része egy héten át az Önök településén. Már a meghívás sem volt mindennapi, hiszen egy héten keresztül vendégül látni tíz gyereket és három felnőttet, nem kis vállalkozás, és még akkor arról nem is beszélve, hogy értünk jöttek és haza is szállítottak bennünket. A vendégszeretetük és emberségük pedig példa értékű. Akkor és most sem tudjuk megfogalmazni és kifejezni hálánkat, azért az egy hétért, amit kaptunk a gyerekekkel. A településen mindenki figyelmes és kedves volt velünk. Köszönjük még egyszer a falunapi lehetőségeket, figyelmességet, és ismeretlen „nagyamák”, nénik finomabbnál finomabb süteményeit. Az élmények mellett a betegünk ápolásában is segítségünkre siettek. Ezúton köszönjük a Doktor Úrnak és Évikének a gyors segítséget! Reméljük, hogy lesz lehetőségünk újabb találkozásokra! Engedjék meg, hogy karácsony közeledtével a következő gondolatokkal köszönjük meg a felejthetetlen élményeket.

Békés Boldog Karácsonyt és Egészségben Gazdag Boldog Új Esztendőt kívánunk Bakonytamási Polgármesterének, Képviselő-testületének és minden kedves lakójának!

A boldogságot csak az bírja el,
Aki elosztja. A fény csak abban válik
Áldássá, aki másnak is ad belőle.

Hamvas Béla

A gyerekek nevében szeretettel:

Kiss József
Krasznokvajda falugondnoka

Kiss Józsefné
BAZ. Megyei Tanya és Falugondnokok Egyesülete
Miskolc

KEDVES BAKONYTAMÁSI BARÁTAIM!

Ez év október közepén az 1960-ban végzett 8. osztály még élő tanulói javaslatomra osztálytalálkozóra jöttek össze a helyi nyugdíjas klub vezetőjének és férjének szervezésében.

Itt találkoztunk a község polgármesterével, aki köszöntő szavai után megajándékozott bennünket a Bakonytamási Hírnök VI./1. számával, valamint a községről készült képeslapokkal.

Öröm volt látni nekünk, az elszármazottaknak azt a fejlődést, amit e képeken és a valóságban is láttunk. A falunak jó gazdái vannak, s ez az eredményeken is megmutatkozik. Látszik az, hogy jó szándékú emberek milyen nagy lelkesedéssel és hozzáértéssel teszik még szebbé szülőfalunkat, ápolva annak múltját, hagyományait és eredményeit gazdagítják.

Amikor polgármester úr felkért arra, hogy a találkozónkról és gyermekkori emlékeinkről írjak a Hírnökbe, Petőfi Sándor csodálatos verssorai jutottak eszembe...

Mint nyugtalan madár az ágakon,
Helyről helyre röpköd gondolatom
Szedegeti a sok szép emléket,
Mint méh a virágról a mézet,
Minden régi kedves helyet bejár...

Csillogó szemekkel mi is felidéztük gyermekkorunk szebbnél szebb, az évszakokhoz kötődő emlékeit.

Tavasszal tőzikét szedni jártunk a disznó páskomba. Anyák napjára ibolya csokrokkal kedveskedtünk, melyet a temető melletti akácokban szedtünk. Piros tojást dobáltunk, gurítottunk a papréten. Nyári záporok után mezítláb „köpültünk” a homokos szekérutak meleg sarában. A falunkon átfolyó patak vizére apró vízimalmokat faragtunk, és boldogan lestük a forgó lapátkerekeket. Aratás után a friss szántáson „nyúlfutóztunk”. Tanítás után „snúroztunk”, vonalra apró réz húszfillérest dobunk versenyezve. Az iskola udvarán pedig a cipősarokkal készített lyukba golyót gurítottunk. A hátsó udvaron sokat „bigéztünk”, és nem múlhatott el nap, fejelő „stukázó” versenyek nélkül sem.

Szénagyűjtés után, boldogan feküdtünk a padlásra felhordott illatos szénában, ahol szülői engedéllyel még néha ott is aludhattunk. Nyár végén köményt szedtünk a réten. A Bornát patakban nagyokat fürödtünk, apró halat fogtunk és piócát gyűjtöttünk.

Sokat kirándultunk a gerencséri erdőbe, ahol ősszel vadgesztenyét szedtünk, s az erdei tisztáson az árok partján pirosra érett apró galagonya termését majszoltuk.

A tél, a varázslatos bakonyaljai tél is sok-sok örömet tartogatott a számunkra. Mennyit szánkóztunk a Vági Dombon! Örömmel húztunk lövontatta csilingelő szán után a mi kis egymás után kötött szánkóinkat. A pap rét óriási jégpályáján izgalmas jégközi csatákat vívtunk, amelyhez a hoki botokat a nyári erdei útjaink alatt szereztük be lesve a fák ágait, hogy melyik hasonlít a hoki botokhoz.

A varázslatos karácsonyi szentesték pedig soha nem múlhattak el betlehemezés nélkül. Felelevenítettük, meséltük és újra átéltük a szebbnél szebb emlékeket, ahogy a költő is írta: „Gyermek vagyok, gyermek lettem újra”

Nyugodt szívvel mondhatom, a mi gyermekkorunk eseménydús, varázslatos, szép és felejthetetlen volt. Lám ezen a szép napon együtt bejártunk minden kedves helyet s megfogadtuk, hogy ezentúl évente fogunk találkozni szülőfalunkban, Bakonytamásiban.

Együtt a közelgő ünnepekre Istentől megáldott Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánok minden kedves bakonytamási barátomnak és ismerősömnek!

Tisztelettel és szeretettel:

Mohácsy Lajos
nyugalmazott iskolaigazgató

HELYI VÖRÖSKERESZT ALAPSZERVEZET ÉV VÉGI BESZÁMOLÓJA

Az idei évben is próbáltunk segíteni a bajba jutott embereken, mert az idei év sem múlt el természeti katasztrófa nélkül, ami az adott helyen élő emberek életét, létbiztonságát, vagyonukat, otthonaikat ne veszélyeztetné.

Mi a lehetőségeinkhez képest próbáltunk segíteni az ilyen módon bajba jutott embereken.

A Vöröskereszt szervezet végül is ezért jött létre, erre vállalkoztunk.

„A Vöröskereszt az elesett, bajbajutott, szegény módon élő emberek segítője, és a rászoruló betegek megsegítője.”

Sajnos a területünkön egyre kevesebb önkéntest tudunk bevonni a szervezeti életbe, pedig segítő munkájuk viszi tovább a szervezeti élet munkáját. Akikre ebben az önkéntes munkában számíthatunk, ők önzetlenül, szabadidejüket, energiájukat nem sajnálva vesznek részt a szervezeti életben.

Együttesen azon fáradozunk, hogy a községünkben is újra élesszük az aktív Vöröskeresztes munkát.

Egészség napokat, elsősegélynyújtó tanfolyamokat szervezünk, vöradók ünnepségeket tartunk, minél nagyobb létszámmal próbáljuk ezeket megvalósítani.

Segítséget nyújtottunk az árvízkárosultaknak. Az Önkormányzattal, a Nyugdíjas klubbal közösen gyűjtést szerveztünk a faluban, (élelem, ruha, tisztítószer, takaró stb.) az árvízzel sújtott területeken élő emberek megsegítésére, amit e három szervezet el is juttatott a Borsod megyei Krasznokvajda település lakóihoz.

Próbáltunk segíteni az iszapkárosultaknak is Devecserben és Kolontáron. Az alapszervezetünk anyagilag és létszámszámban kevésnek bizonyult, ezért a falu segítségét kértük, de sajnos sikertelenül, mert segítséget nem kaptunk.

Alapszervezetünk nem adta fel a segítségnyújtást, így a tagságból öt fő két napot dolgozott Devecserben. Ezúton is szeretném megköszönni nekik a munkájukat!

Rábapordány faluban élő kisgyermek további gyógykezelését is még mindig segítjük, a műanyag kupakok gyűjtésével.

Az Önkormányzatunk által rendezett falunapon is szerepet vállaltunk, ingyenes vérnyomás és vércukorszint mérést végeztünk.

Tagjaink részére kirándulást is szerveztünk, Tihanyba mentünk el a Levendula fesztiválra.

Mint mindig, az év végére marad a vöradók ünnepsége, és ekkor szeretnénk megköszönni az egész évi önzetlen feláldozásukat embertársaikért.

Az ünnepségre meghívott vendégeink: Polgármester Úr, Szabó Árpádné és a sokorópátkai hastáncsoport teszi színesebbé műsorunkat, bejezésképpen vacsorát találunk fel minden kedves meghívott vendégünknek.

Végezetül szeretném megköszönni a helyi Önkormányzatnak az anyagi támogatást, mivel anélkül nem tudnánk mindezt megvalósítani.

A Vöröskereszt alapszervezete nevében mindenkinek Békés Karácsonyt és Szeretettel gazdag Boldog Új Évet Kívánok!

Ihászné Luncz Éva
Vöröskereszt elnöke

(NEM) MINDENNAPI TÖRTÉNET

Amikor ezek a sorok íródnak, már teljes gőzerővel épp a nyugdíjas napra készülünk a gyerekekkel.

Minden nap próbáljuk műsorunkat, amely az idén kicsit rendhagyó, kicsit más lesz, mint a többi, „sírunk-nevetünk” – legalábbis, ami az óvó néniket illeti... Szeretnénk, ha a kedves nézők megéreznék azt a szeretetet, humort és bájt, amit közvetíteni szándékozunk...

...Sajnálom..., de nem megy ez nekem! Az újságikkal kapcsolatos felkérésem úgy szólt: lehetőleg ne dicsérjek senkit... „semmi szükség rá”... hát ez az, ami nem megy...

Hogy miért vagyok én az a makacs, megrögzött, konok, régimódi, romantikus lélek, aki még mindig hisz az emberi jószágban, aki meglátja a mindennapi unalmas szürke hétköznapiakban is a szépet? Aki eltántoríthatatlanul hisz abban, hogy a visszajelzések, - akár jó -, vagy legyen az rossz, igenis kellenek!!!?

Hát van egy rossz hírem, - engem ilyennek neveltek. És sajnos azt hiszem, már ilyen is maradok... És súgok valamit... (képzeld el, a kolléganőm is ilyen!) Szóval, hát, legalább ketten vagyunk! Vessenek meg érte, de bizony mi mindketten megkönnyeztük, amikor elmeséltem Kriszti óvó „néninek”, hogy megkeresett bennünket a nyugdíjas klub vezetője, Magdi „néni”, és Mikulás napi tea délelőttre hívott bennünket, mert szeretnének kedveskedni a gyerekeknek, és még egy kis ajándékkal is készülnek! Meg is állapítottuk mind a ketten, hogy az erős napsütés lehet az oka, amiért kijöttek a könnyeink, hiszen az udvaron álltunk. Abban is egyetértünk, hogy gyönyörű, szép lélekemelő gondolat, - együtt ünnepel a legfiatalabb és a legidősebb generáció! Természetesen, boldogan és lelkesen mi is készíteni fogunk valami meglepetést.

Az idei Mikulás ünnep nem csak mozgalmasabb lesz, mint a többi, hanem sokkal szebb is!

...És amikor kérdezik tőlem: - „szeretsz te ott Tamásiban?” Megmondom őszintén, én mindig az ilyen (nem) mindennapi történetekre gondolok!

Zsuzsa óvó néni

Mikulás a Nyugdíjas Klubban

Egy nagyon kedves meghívásnak tettem eleget 2010. december 6-án.

A helyi nyugdíjas klub tagjai látták vendégül a község óvodásait, hogy együtt várják a „Mikulást”.

Biztos vannak olyanok, akik azt mondják, nem nagy ügy, én mégis azt mondom, hogy nem mindennapos dolog, ez a figyelmesség. Öröm volt látni, ahogy az idősök önfelédten énekelték a gyerekekkel együtt Mikulás váró énekeket, és mondták a verseket. A gyerekek várakozással telve, izgalommal ültek kicsi széjükben, és amikor a Krampusz és a Mikulás megjött, még azt is megígérték nekik, az ajándék átvételekor, hogy mindig ilyen szófogadók lesznek.

Hiszem azt, hogy maradandó élményekkel tértek haza aznap otthonaikba.

Példamutató kezdeményezésüket ezúton is szeretném megköszönni a Nyugdíjas Klub vezetőjének és tagjainak, hogy minden bajuk ellenére van energiájuk, van szívük másokra is gondolni, másoknak örömet szerezni.

Németh Károly
polgármester

ÁLLAMPOLGÁRI ESKÜ ALKALMÁBÓL ELANGZOTT BESZÉD KEDVES ÜNNEPELT HONFITÁRSAIM, ÚJ MAGYAR ÁLLAMPOLGÁROK!

Honfitársaim, ezzel a szóval hadd köszöntsem elsőként Önöket, amelyet oly méltatlanul kénytelenek voltak nélkülözni évtizedeken keresztül. Ezzel a szóval, amely annyi örömet és bánatot, büszkeséget és gyötrelmet hordoz magában. Amely egyszerre többet is és kevesebbet is jelent, mint a nemzet. Mert a nemzethez tartozik az az öt millió ember is, aki a történelem kényszere vagy egyéni sorsuk alakulása miatt a Magyar Köztársaság határain kívül élnek. Önök is kényszerűségből éltek egy másik országban, ahol azonban megtartották anyanyelvüket, ismerik népünk múltját, kulturális örökségünket. Most hivatalosan is magyar emberek lettek. Bár tudom, hogy szívükben mindig is annak érezték magukat. Mert a magyarság érzése, tudata minden magyar ember szívében ott él, bárhol is szülessenek, vagy éljenek a világban. Magyarok lenni itt Magyarországon is nehéz. Válságos időköt élünk át, melyben át kell gondolnunk a kitartás, átvészelés, túlélés, hűség, ragaszkodás lelket szorongató érzelmi viharait. Ennek elviseléséhez a történelmi múlt megismerése ad hitet, energiát. Ez a maroknyi nép letelepedvén a Kárpátok ölelő karjaiban, az idegen néptenger, történelmi viharok és sorscsapások közepette is megmaradt magyarnak. Nem kötelességből való vállalkozás ez, hanem természetes kötelesség, mint a fának a növekedés, a napnak a ragyogás.

Kedves Babika és József!

Szüleik, nagyszüleik is magyar állampolgárok voltak. Ebben a magasztos órában gondoljanak rájuk is büszke érzéssel!

Kérem, hogy esküjüket megtartva legyenek a magyar haza becsületes polgárai, szolgálják népünk javát, a társadalom és a saját boldogulásukét! Ez a község az ország egy részét jelenti Önöknek. Tudjuk, hosszú út vezetett ideig, és nem lehet, nem szabad elfeledni azt a földet, melyre kicsi gyermeklábunk először lépett, ahol anyánk beszélni, hinni tanított bennünket. Mégis arra kérem Önöket, magyar állampolgárrá avatásuk napján, hogy érezzék itthon magukat Magyarországon!

Kis falunk pedig legyen az a hely, ahol otthon érzik magukat!

Kívánom, hogy a magyar állampolgárság megszerzése jelentse Önök számára is a magyar nemzethez való tartozás örömteli érzését! Mivel szeretettel fogadjuk Önöket, hadd nyújtsam át a magyar föld magyar búzájából sült kenyeret, mely jelképesen az életet jelenti.

Sok erőt, kitartást, értelmes, dolgos hétköznapi és sok ünnepnappal, boldogsággal járó magánéletet kívánok Önöknek!

Németh Károly

IDŐSEK NAPJÁT ÜNNEPELTÉK

2010. november 20-án Bakonytamásiban ismét jó volt idősnek, vagyis nyugdíjasnak lenni.

Ezen a napon ünnepelték az idősök napját a falunkban.

Már fél kettő felé kezdtek szállingózni az emberek, hogy mielőtt elfoglalják a helyüket a terített asztalnál, fel tudják venni azt a pénzbeli juttatást, amit az Önkormányzat minden évben ad. Mindenki örömmel nyugtázta, hogy a tavalyihoz képest megint több van a „borítékban”.

A szép délután 14 órakor a helyi óvodások színes műsorával kezdődött. Követték a kicsiket a helyi idősök, vagyis a nyugdíjas klub műsora. A hangulat egyre emelkedett, amikor a Kajárpéci „Jaffa” együttes színpadra lépett. Azt gondoltuk, hogy ezt már nem lehet fokozni, de a pápai Pegazus Színház művészeinek sikerült, amikor bevezettek bennünket az operett dalok csodaszép világába. Vidáman, jó hangulatban énekeltük az ismert dalokat az előadókkal együtt.

Elmondhatjuk, hogy igazán színvonalas előadásokban gyönyörködhattunk egész délután. A műsor után mindenki jóízűen fogyasztotta el a finom vacsorát. Jó érzés, hogy minket, idősöket sem felejtene el, és minden évben van egy nap a falunkban is, amikor ránk gondolnak, velünk foglalkoznak, és nekünk szól a műsor a színpadról. Ilyenkor mi, idősök feledjük bajunkat, bánatunkat, s ha csak egyetlen napra, már akkor is megérte.

Köszönjük az Önkormányzat vezetőinek, köszönjük Németh Károly polgármester Úrnak ezt a szép és vidám délutánt!

Valamennyi megjelent nyugdíjas nevén:

Muhari Lászlóné
ny. klub vezetője

AUTÓBUSZMENETREND
BAKONY VOLÁN

HOVA	MIKOR
BAKONYSÁGRA	XS12,42; i 13,45; XS15,55; V15,55 XS18,32; X23,19
PÁPÁRA	XSV 4,39; XS 6,10; i 6,48; X 7,32; XSV 12,30; i13,45; X 14,58; XSV 15,55; X 20,34
PÁPATESZÉRRE	XSV 4,39; XS 6,10; i 6,48; X 7,32; XSV 12,30; XS 12,42; i 13,45; X14,58; XSV 15,55; XS 18,32; X20,34; X23,19

HOVA	MIKOR
BAKONYGYIRÓTRA	XS 5,56; X 11,12; XS 14,36; X16,56
BAKONYSZENTKIRÁLY	XS 5,56; XS 14,36
B.SZENTLÁSZLÓRA	XS 5,56; XS 14,36; X16,56
GICRE	X 5,54; XS 5,56; I6,18; XSV 7,13; XS7,33; X11,12; XSV 12,10; XSV12,18; XI 13,38; XS 14,36; SV 15,19; X 15,26; XSV16,05; X 16,56; XSV 17,50; X18,26; X20,13; X 20,15; SV20,18; X 23,08
ROMÁNDRA	XS 5,56; X 11,12; XS 14,36; X16,56
VESZPRÉMVARSÁNYBA	X 5,54; X 11,12; X16,56
ZIRC	XS 5,56; XS 14,36
VESZPRÉMBE	XS 5,56; XS 14,36
BAKONYPÉTERD	X16,56
EPLÉNY	XS5,56; XS14,36
ROMÁND FORDULÓ	XS5,56; X11,12; XS14,36; X15,56

X = HÉTKÖZNAPOK (H-P);
S = SZOMBAT;
V = VASÁRNAP;
i = ISKOLAI ELŐADÁSOK NAPJÁN

AUTÓBUSZMENETREND
KISALFÖLD VOLÁN

Bakonytamásiból Győrbe

MUNKANAPOKON	SZABADNAPOKON	MUNKASZÜNETI NAPOKON
4,15; i6,18; 7,33; 12,18; 16,05; 20,15	4,15; 7,33; 12,18; 16,05; 20,18;	4,15; 9,03; 12,18; 16,05; 20,18

i = ISKOLAI ELŐADÁSOK NAPJÁN

A 2010. december 8-i állapotnak megfelelően!

Polgármesteri Hivatal nyitvatartási ideje: hétfő-csütörtök: 8,00-16,00 péntek: 8,00-13,30
ebédidő: 11,45-12,15

Leitner Pál jegyző ügyfélfogadási ideje: kedd: 9,30-12,00; 13,30-16,00 csütörtök: 9,30-12,00; 13,30-16,00

Fejes Péter falugazdász ügyfélfogadási ideje: szerda: 8,00-13,00 PÁPATESZÉREN TEL.: 70/4365-090

Posta nyitvatartási ideje: hétfő-péntek: 8,00-16,00 ebédidő: 12,00-12,30

Háziorvos rendelési ideje: hétfő: 8,00-11,00 Pápateszér
12,00-13,45 Bakonyszentiván csütörtök: 8,00-10,00 Pápateszér
kedd: 8,00-11,00 Bakonytamási 15,00-16,00 Bakonytamási
15,00-16,00 Pápateszér 11,00-12,00 Bakonyszentiván
szerda: 8,00-11,00 Pápateszér 12,00-13,00 Bakonyság
péntek: 8,00- 9,00 Bakonytamási
11,00-13,00 Pápateszér

ELÉRHETŐSÉG: Hétfőtől péntekig: 08,00-16,00 Tel: 89/352-051 Mobil: 06/20/45-65-304

Pápateszér, Markovics u. 17.

Az **ügyelet:** -hétköznapiokon: 16,00 órától másnap reggel 08,00 óráig
-hétvégén: péntek 16,00 órától hétfő reggel 08,00 óráig hívható.

Pápa, Anna tér 11.

Tel.: **89/321-339**

Gyógyszertár nyitvatartási ideje: kedd: 8,45-11,00 csütörtök: 15,15-16,15 péntek: 8,15-9,00
Tel.: 88/499-052

Védőnői tanácsadás ideje: Minden hónap első és második csütörtöke 11-12 óráig. Tel.: **06/30/225-95-21**

Orvosi: hónap 4. keddjén 11,00-12,00 órák. TERHESTANÁCSADÁS PÁPÁN: minden hónap második hétfőjén 8,00 órától.

Körzeti fogorvosi rendelés DR. KÁROLYI SÁNDOR Tel.: **06/70/408-25-60**
Hétfő: 8,00-13,00 Pápateszér; Kedd: 13,00-16,00 Pápateszér, 8,00-12,00 Lovászpata; Szerda: 8,00-13,00 Pápateszér;
Csütörtök: 8,00-12,00 Pápateszér, 13,00-16,00 Lovászpata

Körzeti állatorvos: dr Varga Attila Lovászpata Tel.: **06/20/976-52-60**

Nyugdíjas Klub Minden második hétfőn tartja összejöveteleit.

Könyvtár és Teleház nyitvatartási ideje: szerda: 14,30-17,30 szombat: 15,00-18,00

8. sz. vegyesbolt nyitvatartási ideje: hétfő-péntek: de.: 6,00-12,00 du.: 14,00-17,00 szombaton: de.: 7,00-12,00

Mini ABC nyitvatartási ideje: hétfő: ZÁRVA kedd-péntek: de.: 7,00-12,00 du.: 13,30-17,00 szombat: 7,00-14,00
vasárnap: 8,00-10,00

Kossuth Csárda nyitvatartási ideje: Minden nap 7,00-23,00 óráig.

Hangulat Büfé nyitvatartási ideje: Minden nap 7,00-12,00 15,00-21,00 óráig.

Kozmoker Kft. nyitvatartási ideje: Minden szombaton 8,30-15,00 óráig.

Katolikus templomban misét minden vasárnap 9,30 órától, evangélikus templomban istentiszteletet minden vasárnap 11,00 órától tartanak.

A televízió meghibásodása miatt hívható: **06/89/324-950** **Signál-Tévé Bt.**
06/30/254-5762 **Sebestyén János**

Kábel Tv hibabejelentés: **06/96/318-229**

Ivóvíz hibabejelentés: **06/89/313-455** **ÜGYFÉLSZOLGÁLAT: 06/89/510-630**

Körzeti megbízott rendőrök elérhetősége: SZABÓ PÉTER: TEL.: 06/30/493-04-79

Pápai Földhivatal ügyfélfogadási ideje: hétfő, kedd, péntek: 7,30-12,00 szerda: 7,30-15,00 csütörtök: szünnap

Pápai Okmányiroda ügyfélfogadási ideje: kedd: 7,30-12,00 szerda: 7,30-12,00 péntek: 7,30-12,00
13,00-17,00

Szemétszállítással kapcsolatban hívható: Győri Kommunális Szolgáltató Kft. Tel.: **06/96/516-600**

Gáz hibabejelentés: 06/80/301-301

Villany hibabejelentés: 06/80/533-533

Hulladékudvar nyitva tartása Pápateszéren: szerda, szombat.

A 2010. december 8-i állapotnak megfelelően!

**SZEMELVÉNYEK BAKONYTAMÁSI ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK A TELEPÜLÉS RENDTARTÁSÁRÓL SZÓLÓ
9/1993. (VI. 30.) RENDELETÉBŐL**

4.§

(1) Ha a jogszabály eltérően nem rendelkezik, a tulajdonos köteles gondoskodni

a) az ingatlan előtti járdaszakasz (járda hiányában egy méter széles területsáv, illetőleg ha a járda mellett zóldsáv is van, az úttestig terjedő teljes terület);

b) a járdaszakasz melletti nyílt árok és ennek műtárgyai, továbbá

(4) A tulajdonos és használó köteles télen a havat és jeget az ingatlan mentén lévő közterületről letakarítani, a síkossá vált gyalogutat megfelelő anyaggal szükség szerint felszórni. Szerves anyagot, sót, illetve más, köztudomásúan káros vegyi anyagokat erre a célra felhasználni tilos.

(5) Nem lakás céljára szolgáló ingatlanok - beleértve a beépítetlen telket is - tisztántartása a tulajdonos, illetve a használó kötelessége.

15.§

(1) A községben kiépített belterületi árkok tisztántartásáról, gyomtalanításáról és a tisztítás során keletkezett hulladék elszállításáról a tulajdonos (használó) köteles gondoskodni.

17.§

(1) A község területén lévő házas-ingatlanok udvarán csak akkor tartható haszonállat, ha az állatok elhelyezésére szolgáló melléképület megfelel a hatályos építésügyi előírásoknak.

(2) Az állatok tartása a környezetet nem károsíthatja, az emberek, továbbá az állatok egészségét nem veszélyeztetheti.

Ennek érdekében az állattartó köteles:

a) a tevékenységet úgy folytatni, különösen a trágyát úgy kezelni, hogy az bűzt ne terjesszen, környezetet ne szennyezzen,

b) a trágyatelepet úgy létrehozni, hogy a keletkezett trágyalé közterületre, szomszéd udvarára át ne folyjék,

c) az állatok tartására szolgáló létesítményeket rendszeresen takarítani és fertőtleníteni.

23.§

(4) Tilos a község területén felügyelet nélkül ebet utcára vagy egyéb közterületre, más személy tulajdonában lévő ingatlanra engedni, közterületen kutyát csak pórázon szabad vezetni.

Anyakönyvi hírek

2010-ben születtek:

Jurcsa Achilles és Krisztofer: április 1. ; Szakos Márk: április 17. ; Antalics Ármin: július 19. ; Rózsás Marcell: július 22. ; Bolla Barbara: augusztus 23.

2010-ben házasságot kötöttek:

Bácsi Emese – Rounaki Youssef

2010-ben elhunytak:

Ormos Sándor, Mankóczi Józsefné, Maradics Iatvánné, Németh Dezső

**BAKONYTAMÁSI HÍRNÖK
ISSN 2061-1730**

Bakonytamási Község Önkormányzata ©

Felelős kiadó: Németh Károly

Szerkesztő: Leitner Pál

8555 Bakonytamási, Széchenyi u. 1. 89/352-255

Nyomdai munkák: Pápai Nyomda Kft.